

Obrazovanje je moć

Šta znači biti različit. šta znači biti dijete sa PTSD-om. zadaća odgojno obrazovnih djelatnika. kako me je obrazovanje oblikovalo u osobu koja sam sad.

Dragi moji

Život me doveo na pedagogiji, a da nisam znala koliko sam povezana sa njom. Trenutno sam studentica pedagogije na master studiju i da biste me pitali prije 5 godina sta bi bila kao odrasla osoba ne bi bio odgovor pedagog nego iskreno "ne znam". Tokom svog studija naučila sam mnogo o sebi, mnogo o školstvu i o tome šta bi ja pridonjela u školstvu. Moj ovaj tekst htjela sam početi govoreći o sebi kako bi povezala moju situaciju u školi sa mojim današnjim iskustvom sa obrazovanjem kako bi htjela reći da je sve što nam se dešava u životu povezano. Ja sam kao dijete bila zatvorena, nesocijalna, osjetljiva i sramežljivo dijete. I baš takvo dijete može biti i danas ali i

uvijek bilo gdje u svijetu. Niko nije pitao zašto sam takva ali mislim da je to pitanje bilo ključno da bi me oni razumjeli. Ustvari cijeli problem je bio moj PTSD. Ne znam da li ste se vi čitaoci sreli sa tim ili znate nekoga sa PTSD-om, ali posebno kad je u pitanju dijete to velik izazov i za dijete i za nastavnike i za pedagoge. Kao malo dijete ne znamo šta je emocija ne znamo šta znači biti tužan ne znamo kakav je osjećaj biti sretan i sve to prolazi kroz misli malog djeteta: šta je ovo, zašto sam ovakva, da li me iko vidi, da li sam nevidljiva, zašto nemam prijatelje itd. Ako ste ikada čuli da dijete ove misli ima, sigurno bi bilo dobro popričati s njim/njom jer mali razgovor može za male ljude mnogo pridonijeti. I sam mali smješak može popraviti dan tom djetetu. Biti empatičan sa djetetom je ključna kompetencija svakog odgojno obrazovnog radnika. Empatija kao pojam je ukratko suosjećanje sa nekom osobom. Sada kada bi sebe zapitali da li smo empatični mislim da bi trebali dublje razumjeti nečiji život. Ja smatram da mi ne možemo u potpunosti razumijeti drugi život jer nismo u njihovoj koži ali možemo na nekom nivou imati razumijevanje da osoba koja je drugačija nije loša osoba, da nije čudna itd. ono šta je za nas normalno može biti totalno nenormalno drugoj osobi u pitanju su sami iskustva koje imaju koji nas oblikuju u život koji zovemo "normalni život". Sada kad bi se vratila tom malom sebi zatražila bi pomoć jer sami odgojno obrazovni djelatnici su tu da ti pomognu. Kako pomoći djetetu je posebna tema ali sada bi se fokusirala na osvježavanju različitosti. tokom godina i obrazovanja došla sam do konatacije da ustvari različitost je normalna stvar ne postoji svi isti ljudi onda bi život bio dosadan a ko bi želio dosadan život. Kao dijete upoznajemo sebe etiketiramo sebe ili nas neko drugi etiketira i stanemo na jednoj tački cijeli život ne pomičući se jer ne znamo drugačije. Ako smo naviknuta na jedno godinama teško možemo stvoriti novu naviku. Ja za svoj primjer sam se izvukla iz tog oklopa, mogu reći sama jer nisam imala nikoga. Nikad nisam odustajala da rastem i da se razvijam da budem ono što bi željela biti; dobra, poštena, pravedna i empatična ali i da uvažim moje mane jer niko nije perfektan koliko god bili na ovoj zemlji imat ćemo svoje vrline i mane. Ono što je spasilo moju situaciju jeste obrazovanje. Sada kad kažem obrazovanjem sigurno vam je čudno zašto baš obrazovanje a ne roditelji, braća sestara i sl. Kroz obrazovanja prošla sam kroz mnogo izazova ali i lijepih trenutaka. Za mene obrazovanje je život. Obrazovanjem sam naučila mnogo toga pored činjenica, pojmova ili definicija naučila sam živjeti sa sobom i voljeti sebe. Samo to okruženje me je mnogo poticalo i davalo mi je energiju za život. Iz ovog bi ste rekli da sam pravi štreber što ne poričem (biti štreber nije toliko loše). U školi sam imala veoma poticajnu klimu i veoma skladan odnos sa nastavnicima i vršnjacima. Meni su uvijek nastavnici bili heroji jer za mene oni su bili važni, oni su mi tako zanimljivi bili da sam mogla biti na predavanju satima ne bi se odvajala od klupe. Samo to izlaganje nastavnika sa nekim činjenicama mi je bilo poticajno i zanimljivo jer sam oduvijek bila znatiželjna i voljna za rad. Obrazovanje me je oblikovao u osobu koja sam sada i mogu reći da me je svašta nešto naučilo. Naučilo me je davati vrijednost nastavnicima, biti empatičan, biti kreativan i biti onaj koji donosi promjenu. Kroz sve što sam ispričala život me doveo na studij pedagogije kojim se ne žalim jer ne bi sebe vidjela nigdje drugdje. Ja živim pedagogiju svim svojim srcem nadam se da i vi isto tako raditi. Budite drugačiji, kreativni, pravedni i na kraju ljudi.

Tags

Socio-emocionalni razvoj i razvoj ličnosti

Intelektualni razvoj

Svijet oko nas

Cjeloživotno učenje

pomagačka profesija

Collections

Autorski tekstovi

Objava